

BÜLTEN

Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü

1 Haziran 1979

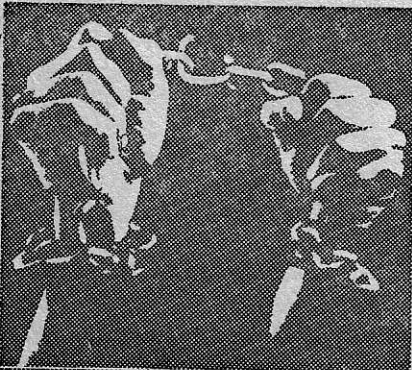
Sayı 11

TEKELLERİN SALDIRISI PÜSKÜRTÜLECEKTİR

Son günlerde günlük basında çarşaf çarşaf ilanlar boy gösterdi. Büyük parabalaları, paralarına kuvvet verip, «hür teşebbüs»ün halisane niyetlerini milyonlar harcayarak açıklıyorlar. Bu çıkışın ardından AP'nin, MHP'nin, gerici basının kadro halinde aynı beste-yi okumaya başladıklarını izledik.

TEKELLERİN BU ÇIKIŞI, DEMOKRASİYE KARŞI AÇIK SAVAŞ İLANIDIR

Onlar, sömürüyü daha da arttırmak, kârlarına kâr katmak, kapitalizmin bunalımının faturasını emekçi halka ödetmek istiyorlar. Ve onlar, sanki bu bunalımın, halkın sıkıntılarının, ülkenin ekonomik, toplumsal sorunlarının baş sorumluları, bu sorunların ana nedeni değilmiş gibi, kurtarıcı melek rolünü oynuyorlar.

Gene gazetelerde çıkan ilanlardan öğreniyoruz ki, tekeller 1978'de kendi deyimleriyle «altın yıl» yaşamışlardır. Ama 1978 yılı emekçi halk için işsizlik, açlık, yokluk yılı oldu.

Ekonomik koşulların yeni düzenlemelerle kendileri lehine yontulması, emekçi halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin daha da kısıtlanarak kapitalizme karşı dirençlerinin kırılması için politik düzeyde gerici, faşist bir yönetim arzusunu dile getiriyorlar. Burjuvazinin has politikacısı Demirel'in ikide bir Anayasa'yı diline dolması, bu Anayasa ile ülkenin yönetilemeyeceğini söylemesi, son günlerde de «27 Mayıs Hürriyet ve Anayasa Bayramı»nın kaldırılmasını istemesi, tekellerin Anayasa ile getirilmiş hak ve özgürlüklere karşı düşmanlıklarının açık bir ifadesidir.

TEKELCİ BÜYÜK SERMAYE, EMPERYALİZMİN İŞBİRLİKÇİSİDİR

Genel Merkezimizin basın bildirisinde belirtildiği gibi, tekелci büyük sermaye emperyalizme bağımlı ve işbirlikçidir. IMF'nin Türkiye'den istedikleri ve önemli ölçüde hükümetten kopardıkları tavizler yetmemiştir. IMF tarafından dayatılan bu istekler «bu kez Türkiye içersinden işbirlikçi büyük sermaye tarafından dile getirilmektedir... Büyük sermaye kuruluşları emperyalizmin sözcülüğünü üstlenmişler ve (gazete-

lerde yayınlanan) açıklamayı yapmışlardır».

SALDIRI PÜSKÜRTÜLECEKTİR

Demokrasiye karşı girişilen bu saldırı hak ettiği cevabı alacaktır. Ülkemizde, demokrasi düşmanlarına bu cevabı verecek güçler vardır. Tekellerin kendi çıkarları doğrultusunda ülkenin, emekçi halkın kaderini çizme girişimlerini bu güçler boşa çıkaracak, emekçi halk kendi kaderini kendisi tayin edecektir.

Burjuvazinin kendi içinde gösterdiği birlik dikkat çekicidir ve demokratik güçler için uyarıcı olmalıdır. Tekellerin gücü liralarının milyonlarca olmasındadır. Demokrasi saflarının gücü ise milyonlarca emekçiden oluşmaktadır. Bu milyonlar örgütlenmeli, kitlesele birleşik güç tekellerin karşısına tek bir yumruk olarak çıkmalıdır. Örgütlülük, bugünden daha ileri noktalara vardi-ri-
malıdır.

Tekelci, büyük sermayeye karşı, bütün demokratik güçleri ortak bir zeminde birleştirmek, kitleleri seferber edecek olan güçleri, kitle örgütlerini öncelikle harekete geçirmek, toplumun her alanında çıkarları tekellerle çatışan tüm sınıf ve tabakaları birleştirmek için il, ilçeler ve ekipler düzeyinde yapılacak yoğun görevlerimiz bulunmaktadır. Gündemimizin birinci siyasal hedefi budur.

Maden - İş Üzerinde Oynanan Oyunları Bozacağız

Maden-İş bugün ciddi bir bunalım içindedir. Örgütü bunalıma sürükleyen nedenlerin başında, üst yönetimin izlediği politika gelmektedir. Bu, kariyerist, dar grupçu, tasfiyeci, anarko-sindikalist bir politika. Ve işçi sınıfına yabancısıdır, zararlıdır. Bu politikanın sonucu, tabanla yönetim arasında bir uçurumun meydana gelmesi, tabanın örgüte ve örgütlü mücadeleye olan inancını yitirmesi olmuştur. Nitekim, Maden-İş her geçen gün üye ve işyeri kaybına uğramakta, gücünü yitirmekte, meydana gerici-sarı-sahte devrimci sendikalara bırakmaktadır.

İşçi sınıfını bölmeye yemin etmiş benzeyen Maden-İş yöneticileri, şimdi daha tehlikeli ve o ölçüde de hesabını veremeyecekleri yeni bir maceraya yeltenmektedirler. Yönetiminde kafa dengi kişilerin bulunduğu bazı sendikalarla birlikte, DİSK'ten ayrılıp yeni bir konfederasyon kurmanın hazırlıklarını yapıyorlar. 1 Mayıs'ta İzmir'de yapılan «görkemli kutlama» bu uğursuz hesabın bir parçasıdır. DİSK Onur Kuru-lunun hatalı kararından da yararlanarak, tabanı DİSK'ten ayırmaya hazırlanıyorlar. İlerlemeci çapulcuların DİSK'in 13. Bölgesini basmaları, DİSK'in 1 Mayıs imza kampanyasını işyerlerinde engellemek istemeleri ve benzeri olaylar, bu hazırlığın birer parçasıdır.

Maden-İş üzerinde oynamak istenen oyun bu kadar da değil. Ortalarda DİSK adına dolaşan bir takım kişiler de, Maden-İş'i öbür ucundan çekiyorlar. Bu kişiler Maden-İş yöneticilerinin ayrı bir konfederasyon kurma hesaplarına çanak tutuyorlar. DİSK'in İstanbul'da yeni kurulan bölge temsilciliklerini, Maden-İş'i bölmenin karar-gahları haline getirmeye çalışıyorlar.

Partililer olarak, Maden-İş'e yönelen her türlü oyunu ve oyuncuları ve işçi sınıfını bölücü, parçalayıcı her hesabı açığa çıkarmak ve mahkûm etmek

Yeni İl Eylem Programı Kollektif Bir Ürün Olacaktır

- Bütün Örgüt Birimlerinde Yeni İl Eylem Programının Hazırlıkları Başlıyor
- Yeni Program, Ekiplerden Başlayarak Örgütün Bütün Kademelerinin Ortak Katkısıyla Oluşacak

Parti eyleminin etkinliğinin artırılması perspektifli, planlı-programlı bir çalışma anlayışının benimsenmesine, her kademede ve her alanda bu anlayışın hayata geçirilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. Bir çok örgütsel sorunumuzun çözümünün anahtarını burada aramak gerekiyor. Çalışmalarımızın rastgelelikten, sistemsizlikten, verimsizlikten kurtulması ve periyodik olarak yürütülüp sürekli denetim altında tutulmasının yolu olarak benimsenin ve yaklaşık bir yıldır uygulanan «İl Çalışma ve Eylem Programı»nın son 4 aylık kısmı bu ay sonunda bitiyor. Çalışmalarımızı, oluşturacağımız yeni programa dayalı olarak yürüteceğiz.

Bir dönem için çalışmalarımızın rehberi olacak bu program, geçmiş programın eleştirisi yapılarak, olumlu yanları korunup eksikliği-gediği giderilerek, deneyler ışığında zenginleştirilip geliştirilerek hazırlanmıştır. Bu, ortak bir çabayı gerekli kılıyor. Ekiplerden başlayarak, örgütün bütün kademelerinde tartışılıp, örgütün tümünün katkısı alınarak ortak bir ürün olarak uygulamaya konmak üzere hazırlanacak bu programın oluşturulması gündemimizin birinci maddesini oluşturuyor.

önümüzde ivedi bir görev olarak duruyor. İşçi sınıfını bölmeye çalışanlara Maden-İş'in sahihsiz olmadığını göstermek gerekiyor.

DİSK'in Maden-İş'i ihraç kararı elbette yanlıştı ve bu karar kıyamete kadar geçerli kalmayacaktır. Maden-İş ve onun üyeleri DİSK'teki onurlu yerlerini alacaklardır. Hem Maden-İş yöneticilerinin, hem de DİSK adını kullanarak Maden-İş'i bölmeye çalışanların daha şimdiden bu yolu kapamaya çalışmalarının çok geç kalmadan önüne geçilmelidir.

Maden-İş üyeleri oyunları ve oyuncuları tanınmalıdır. Bunun için onlara yardımcı olmalıyız. Onlar ne üst yönetimi ve onun politikasını onaylıyorlar, ne de DİSK'ten ayrılmaya razılar. **Tabanın sorunu şudur:** geniş muhalefet biçimlenmemiştir, geçerli mücadele yolunu, bunalımdan çıkış yolunu bulamamaktadır, oysa taban somut hedefler doğrultusunda harekete geçmeye ha-

zırdır. Onlara bu yolu göstermeliyiz.

İlerici sendikal hareketteki bu durum, kitlelerin örgütsüz kalmalarının koşullarını yaratıyor. Biz, sınıf mücadelesinin tarihinden biliyoruz ki, gericiğin, faşizmin iktidarına yolu açan koşulların başında kitlelerin örgütsüz oluşu gelmektedir. Tarihin acı deneylerini yeniden yaşamak için hiç bir sebep yok.

(Gelecek sayıda bu konuya devam edeceğiz)

**AKIL HOCALIĞI YAPAN
TÜSİAD NEDİR?**
TİP
İstanbul İl Örgütü yayını
ÇIKIYOR

TÖB - DER

TÖB-DER İSTANBUL ŞUBE KONGRESİ YAPILAMADI

20 Mayıs günü yapılması gereken TÖB-DER İstanbul Şube kongresi yönetim kurulunun istifası nedeniyle yapılamadı.

İki yıla yakın bir süredir yönetim boşluğu içinde bulunan şubede son aşamaya gelene dek bir dizi gelişme oldu.

İki yıl öncesinden başlarsak, Şube yönetiminde bulunan Birlik-Dayanışma grubunun Genel Merkeze karşı tüzüksel ve örgütsel işlevlerini yerine getirmedeği olgusunu görürüz. Bu grup, Genel Merkeze karşı kendi denetiminde bulunan şubelerle birlikte davranarak, ödentileri yatırmayarak ekonomik ambargo uyguladı. Şubelerde de örgüt içi demokrasiyi rafa kaldırarak, kendi görüşünde olmayan hiç kimseye görev vermedi. Bu tutum sonucunda görevden alındı. Daha sonra da karşılıklı işgal ve kavgalar dönemi başladı.

13 Mayıs 1978 Kongresinde tabanın iradesi hiçe sayılarak «Devrimci Öğretmen» ve yandaşları tarafından kongre dağıtıldı. Bu kez de divan tartışmaları ve mahkemeler dönemi başladı.

Şubat ayı içinde mahkemeler dönemini bitirebilecek karar Birlik-Dayanışma ve Halkçı Eğitimciler tarafından tanınmadı.

Demokrasi İçin Birlik grubu bu duruma çözüm olarak «en geniş birlik» önerisi ile gruplara platform çağrısında bulundu. Bu çağrıya DÖ, BD, HE grupları gelmedi. Ancak buna karşın çalışmalar yine de sürdürüldü. Bu arada, öden-ti nedeniyle düşürülmek istenen 700'e yakın üyenin üyelik hakları korundu. Sonraları bu platformun çağrısına BD, HE'ler katıldılar. Yapılan çalışmalar sonucu «demokratik bir kongre» nin koşullarını yaratma konusunda anlaşmaya varıldı.

Bu arada, Şubeye nerede çalıştığı ve hatta ne iş yaptığı bilinmeyen, okullarda görevli olmayan kişiler okullarda çalışıyor gibi göstererek bir çok üye yapıldı. DÖ grubu her ne pahasına olursa ol-

sun kongreyi almak, yönetime gelmek istiyorlardı, bu istemlerinin sonucu «Demokratik Kongre» ortamı konusunda belirtilerin güçlü olduğu bir zamanda 20 Mayıs kongresi dayatıldı.

DÖ grubu dışında tüm gruplar bu kongrenin bir «Provokasyon Kongresi» olacağı görüşünde birleştiler, bunu yönetim kuruluna ortak bir toplantıda açıkladılar. Bunun üzerine yönetim kurulu kongreyi ertelemek ve istifa etmek zorunda kaldı. 20 Mayıs kongresi Töb-Der'i kapatmak isteyenlere iyi bir «Malzeme» olabilirdi. Erteleme, bunu engelledi.

Şimdi bu durumu tüm grupların iyi değerlendirmesi ve TÖB-DER'i doğru bir mücadele hattına oturmada kullanması gerekir. Bu dönemde «grupsal çıkarlar» geriye atılarak «örgütsel çıkarlar» ön plana alınmalıdır. Demokratik bir kongre için gerekli her türlü fedakârlıktan kaçınılmamalıdır.

BEYKOZ ŞUBE KONGRESİ

Beykoz TÖB-DER Şubesinin Kongresi 6 Mayıs günü yapıldı. Seçimi Demokrasi İçin Birlik grubu ile Birlik ve Dayanışma grubunun ortak listesi kazandı.

Seçimin sonucu, örgütün sorunlarına çözüm getirebilecek o andaki tek olanaklı birliğin sağlanmasıyla gerçekleşmiştir. Bu birliğin sağlanmasında DİB grubunun katkısı büyüktür. Onlar, örgütün çıkarlarını her şeyin üzerinde tuttıkları için, örgütü güçlendirecek, Kongrede örgütü ileriye götürecek her türlü ittifaka hazırıldılar. Dar grupçu olmanın örneğini verdiler. İdeolojik ayrılıkları işbirliğine engel hale getirmedi. BD'cılarının 1 Mayıs'ta burjuvaziye uzlaşmalarını kan davası yapmadılar. Hatta BD'cılarının DİSK'in imza kampanyasını desteklememelerini bile birliği bozucu bir unsur olarak görmediler, sonuçta onları da bu kampanyayı desteklemeye ikna ettiler. Amacında kararlı, ama taktikte esnek bu politika, DİB'cilerin dünya görüşünün kaynaklanmaktadır.

Şimdi DİB grubunun önünde, örgütü iç didişmelerden kurtarıp dışa yöneltmek, «siyasatler»in örgüte getirebileceği zararları etkisizleştirmek ve DİB'in tutarlı çizgisinin etkisini örgüt içinde arttırmak görevi duruyor.

Nazım, 3 Haziran 1963'de öldü. Kavgası ve şiirleriyle saflarımızda yaşıyor.

SCRİKSS'DE ZAFER İŞÇİLERİN

Scrikss kalem fabrikasında Partili arkadaşlarımızın öncülüğünde verilen sendikal mücadele, işçilerin zaferiyle sonuçlandı. İşçileri 10 yıldır aralıksız haraca kesen ve patrona satan sarı İdeal Lastik-İş sendikası, kararlı mücadele sonucunda işyerinden sökülüp atıldı. Her şeye kadir olduğunu sanan patronun 4 öncü işçiyle işten atması da mücadeleyi durduramadı, sendikayı kurtaramadı. Patron, DİSK'e bağlı Lastik-İş sendikasının çağrısına uymak, masa başına oturmak zorunda kaldı.

İşçiler, kendi deneylerini yaşayarak ve Partililerin yol göstericiliği altında, sınıf bilincini kazanıyor, mücadelenin olumlu deneylerini kazanıyorlar.

(Bakırköy İlçesi)

MUHTARLAR DERNEĞİ KONGRESİ YAPILDI

İstanbul Muhtarlar Derneği Kongresi 20 Mayıs günü yapıldı. Genel Merkezimizin ve İl Örgütümüzün Kongrede okunan mesajları ilgiyle karşılandı. İbrahim Aksın arkadaşımız yeniden Yönetim Kuruluna seçildi.

MAOCULAR, BURJUVAZİ İLE AYNI DERTLERİ PAYLAŞIYORLAR

Maocularla burjuvazinin aynı yolda yürüdüklerini, ayrılmaz yol arkadaşları olduklarını bütün olaylar doğrulamaktadır. Aralarındaki tek fark, maocuların devrimci kılık-kıyafeti tercih etmelerindedir. Burjuvazi, emekçi sınıflara karşı her zaman dosdoğru cepheden saldırmıyor. Bazan da, Pekin'de, CIA laboratuvarlarında hazırlanmış, maoculuğu ilerici hareketin içine sokmaya çalışıyor.

Uzaklara gitmeye gerek yok. 1 Mayıs'ı alın. Burjuvazinin bütün derdi, 1 Mayıs'ın proletaryanın kalbi olan kentte kutlanmasını engellemektir. İstanbulsuz bir Mayıs, proletaryasız bir kutlama olacaktı ve sınıfsal özünden çok şey yitirecekti. Acaba maocuların derdi, burjuvazinininkinden farklı mıydı? Onlar da, bunca zaman sonra yeniden kırlara davetiye çıkardılar (1978'de gericiğin önerisi de buydu). Keskin devrimciliği elden bırakmamak için «tezgah başında» kutlayın dediler, sanki 1 Mayıs tatil günü değilmiş, o gün fabrikaların çalışmadığını bilmiyorlarmış gibi.

YÜRÜYÜŞ'te, 1 Mayıs'ın «savurganlığı önleme» gerekçesiyle Çin'de de kutlanmadığını okuduk. Öyle görünüyor ki, proletaryanın tüm değer yargılarını, mücadele geleneklerini gerici saflara geçiş süreci içinde birer birer terkedip maoculuk, 1 Mayıs'ı da defterinden silerek, devrimcilikle arta kalan son bağlarından da temizleniyor.

Maoculuğun sahte devrimciliğinin anahtarı, bıkmadan usanmadan kullandığı kudurmuş anti-sovyetizmdir. Örneğin, Vietnam sorununda onlara göre esas olan Çin'in Vietnam'a saldırısı değildir, Çin Vietnam'daki «Sovyet sosyal emperyalizminin» üslerini bombalamıştır. Örneğin, maocular ilerici sendikal hareketin birliğini parçalayamıyorlar. «Sovyet sosyal emperyalizminin» sendikalarındaki uşaklarına karşı mücadele ediyorlar. Örneğin, onlar 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasına karşı değiller, sadece o gün «Sovyet sosyal emperyalizminin» işbirlikçilerinin gösteri yapmasına karşılar. Ve saire.

Maocular, anti-sovyetizmin ardına sığınarak, sınıf mücadelesinin bütün sorunlarında burjuvazi ile aynı safta yer tutuyorlar.

Onların ellerinden anti-sovyetizm silahını al, maskeleri düşecektir.

Maoculuk bize anti-sovyetizmin insanı nerelere kadar götürebileceğinin somut örneğini veriyor.

Bilimsel sosyalistler, sapmalara karşı mücadelenin, burjuvaziye karşı mücadeleden ayrılmayacağını bilirler. Bununla birlikte, sapmalara karşı mücadeleyi, esas sınıf düşmanına karşı mücadelenin önüne koymazlar. Ters bir tutum, esas düşmanın gözden kaçmasına yol açar, mücadeleyi zaafa uğrattır. Ama sınıf mücadelesi içinde öyle sapmalar ortaya çıkabilir ki, bunlar düşman saflara geçebilirler, o zaman aynen sınıf düşmanı gibi ele alınmaları gerekir. Maoculuk için durum tamamdır budur.

Maoculuğa karşı mücadele, günde-mimizin baş konuları arasındadır. Onunla, kitlelerin içindeki son kalıntısı da ortadan kalkana kadar amansızca mücadele edilmelidir.

«BEŞ PARTİDEN BİRİ» POLİTİKA YAPIYOR

1 Mayıs sınavından yüzünün karasıyla çıkanlar, şimdi, çok bilinen bir taktiği uyguluyorlar. Kamuoyunun dikkatlerini başka konulara çekmeye, 1 Mayıs'ı gürültüye getirmeye çalışıyorlar. Mümkün olsa, 1 Mayıs 1979'u takvimden silecekler.

Bu taktiğe ihtiyaç duyanlardan biri de TSİP'tir. **YÜRÜYÜŞ**, TSİP'in 1 Mayıs'taki tavrını belgeledi. TSİP, kapının arkasında 1 Mayıs'a katılmama kararı alıyor, kapının önünde pehlivan kesiliyor. TSİP yönetimini tanıyanlar için bu haber şaşırtıcı olmadı.

Bilimsel sosyalist partilerin politikalarında temel özellik, bu partilerin özellikleriyle sözlerinin bir olmasıdır. Bu noktada, sosyalist politika ile burjuva politikasını birbirinden ayıran önemli bir çizgidir.

1 Mayıs derdinden muzdarip olan TSİP yönetimi, kamuoyundan olumlu puan toplayabilmek amacıyla Partimize «birlik» çağrısında bulundu, «öneriler» getirdi. TSİP yönetimi, nazik durumunu politik atraksiyonlarla kurtarmaya çalışıyor.

Sınıf mücadelesinde partiler vardır, partickiler vardır. Partickilerin özelliği, turp gibi olmalarıdır, bunların dışları kırmızıdır, ama içleri beyazdır.

Ülkemiz koşullarında birlik önemli bir konu. Birlik konusunu olur olmaz elere, hele sahte birlikçilere hiç bırakmayacağız.

Partimiz bütün anti-faşistlere birlik için elini uzatıyor. TSİP'lilere de. Ama onlardan dürüstlüğü asgari gereklerini yerine getirmelerini istemeye hakkımız var herhalde.

İSTANBUL, 1 MAYIS KENTİ

Burjuvazi 1 MAYIS'ın İstanbul'da, 1 Mayıs Alanı'nda kutlanmasını neden engellemek istedi? Neden başka yerlerde yapılmasına izin verip yol gösterirken, İstanbul'da kutlamayı önlemek için olağanüstü baskı, terör ve karalama girişimlerinde bulundu? Çünkü: işçi sınıfımızın 1/5'i, sanayi işçilerinin 1/3'i, 500'den çok işçi çalıştıran büyük işyerlerinin 3/4'ü İstanbul'dadır ve yine ülkedeki işçi hareketlerinin 1/3'i bu kentte gerçekleşmiştir. Yüz binlerce işçinin çalıştığı ve yaşadığı fabrika bölgeleri ve işçi mahalleleri ile bu kent işçi sınıfı mücadelesi ve örgütlenmesinin kalbidir.

Tekelci, büyük sermayenin başını çektiği burjuva gericiği uyguladığı engelleme ve terör ile İstanbul proletaryasını geriletmek ve sindirmek istemiştir. Çünkü: Ondokuzuncu yüzyılın sonlarından günümüze kadar İstanbul, sömürü ve baskıya karşı direnişin, işçi eylemlerinin kaynağı olmuştur. Yine 1910'lardan beri İstanbul, proletaryasının ekonomik ve politik mücadelesinin ve örgütlenmesinin başlıca önemli merkezi olmuştur. Sadece Mayıs ayı içinde gerçekleşmiş olan: 1910'da terzi işçilerinin; 1910 ve 1920'de tramvay işçilerinin; 1969'da T. Demir Döküm, Horoz Civi, T. Hoechts işçilerinin; 1970'te Ges-İş'e bağlı binlerce işçinin; 1974'te Tuzla Porselen işçilerinin grev ve direnişleri İstanbul proletaryasının doğuşkenliğinin ve mücadele geleneğinin örnekleridir.

Öte yandan, 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanması için direnen ve mücadele edenlere karşı, «Bir ideolojik saplantı ile gözleri ve gönülleri kararanlar» şeklinde kaba bir anti-komünist propaganda başlatılmıştır. Çünkü burjuva icazetine ve kuyrukçuluğuna karşı, işçi sınıfının bağımsız, bilimsel sosyalist politikası 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasının vazgeçilmez bir hak ve politik hedef olduğunu savunuyordu. Oysa, burjuvazi uzun bir dönemden beri bu bağımsız, bilimsel sosyalist politikanın etkisizleştirilmesi için de uğraşıyordu.

Tekelci büyük sermaye işte bu nedenlerle de 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanmasına karşı saldırıya geçmiştir. Bu saldırının göğüslenmesi ve püskürtülmesi, işçi sınıfının iktidarı için verilen sınıf savaşının zorunlu görevi idi.